

ג'ינה יקירתו

מאת מילקו סקופיץ

את פנישתי הראשונה עם גינה לולובריג'ידיה בת השבע עשרה במינות חגיגה מולד ברומא, לא אשכח לעולם. גינה, נערה מגבועות הסבינים, לא עברה מעודה על פני אולפן הסרטה. את לבושה תפרה או כמו ידיה, אבל היה בה ייחוד שהעלה אותה על חברותיה והוא פיה הטב עי המדוהים, אם לא למעלה מה... אותו דבר המייתד אותה מכל חברותיה בנות הבד. היא נראתה נשית לאין שער, עיניה גדולות וחומות, מבטה חם ורך, טובל בנימת הפתעה. בראייה אותה, כאילו מצאתי חיה קטנה שאבדו ביער עד.

המסיבה, שהיתה לגינה הראשונה בחייה, נערכה בבית קרובי משפחתי. אודה על האמת: לא עלה בדעתי כלל שאשאנה לאשה, ראשית משום שאני מבוגר ממנה בתשע שנים, ושנית, הייתי עסוק מדי בר פואה מכדי אפשרות נשואים.

הלה את גינה. "לך לעזאוב!" ענתה גינה שהיתה חמיד השדנית כלפי זרים. אותו סוכן לא מיהר להתיאש. הוא הוציא פנקס זיהוי כדי להוכיח שהוא הינו מריו קוסטה, בימאי סרטים נודע. הודענו על אירושינו בדיוק שנה לאחר פגישתנו, במסיבת חגיגה מולד. לפני כן לקח תני גינה לבקר אצל אמה. איש-עסקים איטלקי ביקש את ידה של גינה מאת אמה עוד קודם לכן, אבל הוחזר כעומת שבא. באותו זמן השיאה היא עם צוות לגינה ולשלושת אחיותיה בענייני בעלים. "הנשואה לרופאים", אמרה האם.

לא יפלא, איפוא, שיחסה של האם אלי היה חביב ביותר. עד כמה שיראה הדבר מוזר — שתיים מאחיותיה של גינה נישאו לרופאים ואף השלישית מאורשת לרופא.

גינה עמדה בפתח

אתה מסיבה סיפרה לי גינה שהיא לומדת אמנות. לכן, משגמרה המסיבה עם שחר, בקשתי ממנה להציג לפני את עבודותיה. ראיתי והתרשמתי מכשרונה המובהק, בפרט בהערכת פסלים ממוזר און הותיקן.

לאחר מכן החלפנו מספרי טלפון ונפ רדנו לשלום. לא קייתי שאשוב להתראות עמה, אולם כעבור ימים ספורים טלפנה אלי והחליפה עמי דברי לצון. כן סיפרה שהיא עסוקה בשיעורי פיתוח קול. אמרתי לה שאני פורט על פסנתר ואשמח לעתים לשת מוע את שירתה. אף שיחתנו זו נסתלמה ללא קביעת מועד לפגישיה.

ואו, בבוקר גשום אחד, צילצל הפעמון בדירתה הקטנה. פתחתי את הדלת ופתח ניצבה גינה וחבילת ספרי הלימוד בידה. "מה מעשיך בכאן, מדוע אינך בבית ה ספר?" שאלתיה בחומרה.

"לא התחשק לי ללכת לבית הספר, הת חשק לי לבוא ולראות מה שלומך."

בני רומנטיקה

ה זמנתי להיכנס, ישיבתי ליד ה פסנתר ונגנתי כמה שירים. הופתעתי לשמוע את קול הסופרן הערב שלה, אך עדיין לא היה כל שמץ של רומנטיקה בינינו. שאלתיה אם תסכים לסעד עמי בשנים מדי פעם במסעדה, שנאתי לאכול לבדי.

גינה היתה רגשנית, לעתים היתה מזילה דמעות מבלי שתהיה סיבה לכך. כרופא, עמדתי עד מהרה על כך שגינה הינה צורר של שאיפות מדוכאות. היא חשה בצורך נואש לבטא את עצמה, אך לא ידעה איך. ניסתה באמנות — אך למרות כשרונה הרב, לא ראתה בכך מוצא לעצמה.

לאחר רמזן ניסתה לשיר והגיעה לרמה שזיכתה אותה בהופעה בליות טיטו גובי, הבריטון המפורסם של איטליה, אך גם בכך לא נמצא הפורקן המקווה, עד שהגיעה אל הבד.

בזמן המלחמה נחרב כל רכושה של מש- כחת לולובריג'ידיה והם נותרו בעירום ובי חוסר כל. בדרך נס ניצלו גינה ואחותה מידי הנאצים בשעת נסיגתם. גינה הופיעה לאחר מכן כזמרת במועדונים בריטיים ואמרי קאיים. את בגדיה תפרה בעצמה ממדי צבא ישנים ואת נעליה קלעה מקש.

ידי המקרה

ניסתה של גינה לעולם הסרטים היא פרי מקרה גרידא. אף פעם לא ביקרה במשרדו של סיכך כלשהו. יום אחד, בשנת 1947, בדרכה לשעור זמרה, נעצרה על-ידי גבר בגיל העמידה באחד מרחובותיה הסואנים של רומא.

"מה דעתך על השתתפות בסרטים?" שאל

האם היית רוצה להיות בעלה של כוכבת הקולנוע מספר אחד במאה העשרים, גינה לולובריג'ידיה? לפני שתשיב „בוודאי!" עיין בסיפורו האישי של מילקו סקופיץ, הרופא היוגוסלאבי, בעלה המאושר שלן שהעלה את גינה למרומי התהילה - בעוד שהוא עצמו נשאר בצל.

רגל, בשדות השלג שעל הר טרמינילו. זהו יום שאף פעם לא התחרטתי עליו. ואני מאמין שאף גינה סבורה כך.

כך, נשואינו הם מאושרים. כרופא, הרי הדבר המדהימי ביותר בגינה הוא האנרגיה המפתיעה שבה, כוחה וכשר עבודתה. היא נראית פורחת ממש בעת עבדו זה קשה.

אחרי שעות רבות של עבודה באולפן, בו בזמן שנערות אחרות היו מתמוטטות זה כבר, נשארת גינה ברענונותה. אני, כמובן, בודק מדי פעם בפעם את מצבה הגופני. היא איננה שותה משקאות חריפים ואינה מעשנת. שנואים עליה חיי הלילה, ובתקופות העבודה אינה מאחרת בנשף. אחרי ארוחת הערב משנת היא את תפקידיה ליום המחרת, מתבוננת בטלוויזיה, או שרה כמה מה שירים האהובים עליה כשאני מלווה בפריטה בפסנתר.

גם ביום וגם בלילה

מפרי בוגארט אמר בשעתו על אשתי גינה לולובריג'ידיה, לאחר ש עבדו במשותף בסרט: „נשותה עולה ש כל שזכיתי לראות באחרונה, אבל מעודי לא ראיתי נערה שתשא בעבודת הסרטה כה קשה."

וזכרנו כי פעם היה עליה לשחק בשני סרטי בעת ובעונה אחת. האחד ביום והי אחד בלילה. בלילה שחקה בתפקיד אשה מבי ריחוף, ביום — אשה שהפכה לאקרובטית במטרה להימלט מהמטרה. חשבתני שתתי מוטט, אך היא החזיקה מעמד. ובזמן שצולם הסרט אשה חרומא היה עליה לעבוד לילה לילה, במשך 12. לילות, ברחובות רומא העתיקה. גם הפעם נשארה בעול זה טוב יותר מכל אנשי הצוות האחרים.

כשתפקידיה בסרט מהייתה ללמוד סיוף, ריקוד קרקו או רכיבה על אופניים (שאת כל אלה עליה לעשות בין השאר, בסרטה החדש האשה היפה ביותר בעולם) אוי מש קיעה היא בכך את כל-כילה.

טעם צנוע

עם שכחה גינה את מפתחותיה ונאלצה לטפס ולקפוץ מחומת הגן ע"מ להיכנס לביתה. משגודע הדבר לצלמים, ביק שיה לחזור על מבצע זה; היא עשתה זאת בריקוד כפרי טוער — קפצה ונקעה את שני קרסוליה. דבר זה לא מנע בעדה לבצע תוך יסורים רבים את תפקידי הריקוד שבי סרט, כששני קרסוליה עטופים בחבשות.

ישנו דבר אחד שגינה משוגעת לו והוא — המלחמה שלה. ברשות גינה 150 חלי- פות בגדים 40- זוגות נעלים. אך זה אינו כה נורא. כפי שעלול להיראות, משום שגינה אינה יכולה להופיע פעמיים באותו לבוש. לפני שהפכה גינה לכוכב סרטים היתה מתכננת ותופרת את בגדיה כמו ידיה. כיום יש והיא רושמת בעצמה את הדוגמאות ללבושה ואילו עבודת ההתקנה נעשית בסלון שגובר ברומא. מלבד כל אלה הרי טעמה של גינה הוא צנוע ביותר.

הזיווג קורצת

ק פעם אחת ויחידה האפילה הקר- יירה הקולנועית של גינה את חיי הנשואים שלנו. היה זה כשהחליטה לנסוע להוליווד. ב-1950, זמן קצר לאחר נשואינו, באותו זמן לא היתה גינה שבעת רצון מהקרירה שלה. היו לה כשני תפקידים טר- בים ואילו כל השאר — תפקידים רעים. היא חשה בצורך למלא תפקידים טובים יותר וחשבה שהוליווד תספק לה אותם.

היתה זו נקודת המפנה ביחסים שבינינו. לגינה ניתנה ויהו ואילו לי לא ניתן הדבר מאחר שהגשתי קודם לכן בקשה לרשיון הגירה.

האם עלי לתת לאשתי לנסוע להוליווד לבדה? שאלה זו גרמה לי דאגה רבה. לבסוף גמלה בי ההחלטה: לתת לה לנסוע על מנת להיחזק אם באמת זקוקה היא לעצמי ולעזרתה, אם לא.

היום האומלל ביותר

יום בו ליויתי את גינה לשדה-הת- עופה היה האומלל ביותר בחיי. גינה כתבה אלי שהיא נמקה בבדידותה במלון מפואר. אף פעם לא הופיעה בסרט, לא הוצגה בפני מפקים ובימאים אחרים. לבסוף חתמה על חוזה עם אולפני יוו, שקבע את עבודתה בתחומי ארצות-הברית באולפן זה בלבד. נסיעתה להוליווד העמידה את נשואינו במבחן קשה. אולם הוא הוכיח את חווק הקשר בינינו. בשובה אלי היתה גינה פקעת עצבים. היא הוסיפה על מש- קלה ונאלצה להמתין ששה חדשים עד ש החלה בסרט חדש.

"היתה זו השגיאה הגדולה ביותר בחיי", אמרה לי.

על-כילפנים, גינה הרהי כיום כוכב, יש לה בגדים נאים ותכשיטים, גם בלא עזרתה של הוליווד, והיא מאושרת.

וכך נזכרה גינה לדעת שאין לעמוד לבד במלחמת עולם הבד. היא פנתה וביקשה שאוותר על התעסקותי ברפואה ואתמכר לכיוע לקריירה הקולנועית שלה. הסכמתי. מאז לא נפרדנו אף ליום אחד.

לא מכבר אמרה לי גינה: „חוקה בי האמונה כי שיתוף הפעולה בינינו הוא הינו סוד ההצלחה הרבה שנשואינו והקשר האי מי שבינינו."

